

[Ole Henriksen]

skal behandles, og det vil sige, at den ene part har et kommissorium, hvorefter de skal prøve at komme igennem med forringelser, mens de andre kun har mulighed for at forsvare sig. Det er altså et ulige køber-sælgerforhold, som ligger i de forhandlinger. Det er det dårlige ved det, og det giver ikke ro på sygehusområdet. Det kan kun føre til det, som fru Pia Kjærsgaard beskylder os for at ville, nemlig uro på sygehusene i det hele taget.

I anledning af arbejdsministerens bemærkning om, at mindretallet skubber patienterne foran sig, og at det er for patienternes skyld osv., at man gør dette her, vil jeg gøre opmærksom på, at det også er for patienternes skyld, at vi har handlet, som vi har, for dette fører ikke til nogen løsning. Jeg kan måske forstå, at arbejdsministeren holdt sin meget aggressive tale, for sagen er jo, at vi dermed får ret i vores påstand om, at det, man egentlig har styret hen imod under alle forhandlingerne, er, at det er landet her i Folketinget, altså de korslagte armes politik.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

En usandhed bliver ikke rigtigere af at blive gentaget igen og igen. Vi har tidligere under debatten fået at vide, at der var kræftpatienter, der ikke blev opereret på grund af dette her. Det har vi i udvalget spurgt om, og vi har også fået svar, der siger, at det ved Indenrigsministeriet og Sundhedsstyrelsen ikke noget om.

Vi ved også, der har været et beredskab, som overlægerne har haft ansvaret for, hvor de operationer, der var livsvigtige, skulle udføres, og det var overlægerne, der skulle tage stilling til det. Der er altså ikke nogen kræftpatienter, der ikke er blevet opereret.

Når det gælder spørgsmålet om, hvor lang tid en konflikt skal køre, vil jeg sige kort og klart: det skal den, til den virker.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg finder virkelig, at hr. Gert Petersen gør de yngre læger blodig uret. Uanset at nogle enkelte af dem har valgt at optræde udisciplineret her, bør man ikke udsætte en hel stand af dygtige, ansvarsbevidste mennesker

for den mistænkeliggørelse, som jeg hørte i hr. Gert Petersens tale. Både som patient selv og som slægtning og bekendt til patienter har jeg oplevet disse læger som overordentlig dygtige, ansvarsbevidste og næstekærlige, og jeg er da overbevist om, at de både vil holde landets lov, og at de med de givne arbejdsbetingelser vil gøre alt for patienterne nu og i fremtiden, således som de har gjort det i fortiden.

Derfor mener jeg ikke, at hr. Gert Petersen skal lege med i dette spil. »Han ved jo ikke, hvad der sker« og »det kan han ikke sige noget om« er invitationer, som jeg ikke synes bør stå uimodsagte fra denne talerstol. Jeg har fuld tillid til, at patienterne får det så godt, som det overhovedet er tænkbart her i landet ved de yngre lægers hjælp i medfør af den lovgivning, der her med et stort flertal vedtages.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Henriksen, at der kun er ét eneste krav i denne sag, og det bør komme fra patienterne, det bør komme fra os alle sammen, nemlig at de har ret til at blive behandlet. Det er det eneste krav, man skal se på i denne sag.

Jeg vil også anbefale hr. Ole Henriksen ikke at opmuntre til, at der skal ske ulovligheder, for fra i morgen er det jo ulovligt. I dag vedtager Folketinget gudske lov, at denne konflikt skal stoppe, men jeg synes ikke, der er nogen grund til, at hr. Ole Henriksen opmuntre til, at der skal være mere uro, end der er i forvejen på sygehusene.

Fru Elisabeth Bruun Olesen sagde, at kræftpatienterne er blevet opereret. Jamen det, jeg sagde, var, at der var nogle, der ikke havde fået behandling, og det er en ganske anden sag. Der er cancerpatienter, der ikke har fået behandling, men som er blevet sendt hjem, og det synes jeg er meget, meget alvorligt.

Jeg kan forstå, at SF og VS ønskede, at denne konflikt skulle løbe, indtil den virkede. Det må jeg forstå sådan: indtil de yngre læger – og udelukkende de yngre læger – fik deres krav igennem.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):